

Myšlenkové proudy

Prentice Mulford

Na svoje myšlenky i na svoje slova máme býti opatrnými. Myšlenky se pohybují proudem tak skutečným jako je vzduch nebo voda. Nač myslíme nebo o čem mluvíme, tím k sobě přitahujeme proud myšlenek, našim myšlenkám i slovům příbuzný. A to působí na tělo i duši k dobru nebo ke zlu.

Kdyby myšlenka byla viditelná tělesnému oku, viděli bychom, jak její proudy tečou k lidem i od nich. Viděli bychom dále, jak osoby, které se sobě podobají povahami, sklony a pohnutkami, jsou ve stejném proudu myšlenek. Viděli bychom, že člověk zachvácený náladou stísněnou nebo hněvivou, je v téže proudu myšlenek jako jiní lidé stísnění a hněviví a že každý jednotlivec v takové náladě jest jakousi dodatečnou baterií nebo budičem takových myšlenek a že tím onen zvláštní proud posiluje. Pak bychom viděli, že tyto síly pracují podobným způsobem a že spojují lidi nadějeplné, odvážné a veselé se všemi jinými lidmi nadějeplnými, odvážnými a veselými.

Když jste ve stísněné náladě nebo ve smutku, působí na vás myšlenkový proud, který vychází ze všech lidí stísněné nálady. Jste pak spojeni s tísnivým řádem myšlenek. Vaše mysl je v té chvíli churava. Může ovšem býti vyléčena, ale trvalé vyléčení nemůže vždycky přijíti ihned, když jsme dlouho žili ve zvyku otvírat svoji mysl tomuto proudu myšlenek.

Když k sobě přitahujeme proud nějakého zla, spojujeme se na jistou dobu se zlem. V myšlenkovém proudu Nejvyšší Moci, která pracuje jenom k dobru, můžeme se stále více sjednocovat s touto mocí, nebo podle biblického rčení můžeme býti „s Bohem za jedno“. Takový myšlenkový proud máme k sobě přitahovat, neboť je to nejvš žádoucí.

Jestliže skupina lidí mluví o nějaké nemoci nebo o utrpení, o výjevech na smrtelném loži a agonii umírajícího, jestliže tací lidé pěstují tento nemocný sklon k nezdravému a přišernému a jestliže jsou tyto věci vždycky předmětem jejich hovoru, pak k sobě přivádějí podobný proud myšlenek, plný obraz nemocí, utrpení a jiných věcí, jimž se zdravý duch vzpírá. Tento proud bude na ně působit a konečně jim přinese nemoc a v některém tvaru utrpení.

Jestliže mluvíme příliš mnoho o nemocných lidech, nebo zdržujeme-li se dlouho mezi nimi a myslíme na ně, ať je naše pohnutka jakákoliv, přitáhneme k sobě proud nemocných představ a jejich škodlivý vliv se záhy zhmotní v našich tělech. Naším úkolem je chránit se mnohem více, než si dnes uvědomujeme.

Když muži mezi sebou rozmlouvají o obchodu, přitahují k sobě obchodní proudy idejí a návrhů. Čím lépe spolu souhlasí, tím více k nim přichází tohoto proudu a tím více přijímají idejí a návrhů ke zlepšení a rozšíření svého obchodu. Tím způsobem vytváří rozhovor nebo porada mezi vedoucími členy nějaké společnosti nebo spolku sílu, která jejich obchod podporuje.

Jezděte první třídou, bydlíte v prvotřídních hotelích a strojíte se tak draze, jak jen vaše tobolka stačí, ale nezapomínejte přitom do výstředností šviháctví. V těchto věcech naleznete pomoc, abyste se mohli umístit do proudu poměrné moci a úspěchu. Jestliže vám nyní vaše tobolka nedovoluje takového vydání, či myslíte-li si, že by toho nedovolila, můžete tak začít žít ve své mysl. Tím způsobíte, že učiníte v onom směru první krok. Lidé, kteří mají úspěch v říši finanční, žijí bezděčně podle toho zákona. Touha po okázalosti má na některé lidi vliv, že se takto chovají. Ale je ještě jiná síla nebo činitel, který je k tomu nutí. Je to vědění, o němž jejich hmotná mysl sotva něco tuší. - Je to moudrost Ducha, která jim napovídá, aby

vstupovali do myšlenkového proudu lidí bohatých a aby tímto proudem byli zaneseni k úspěchům. Není to sice úspěch zaokrouhlený, ale je přece jen dobrý.

Jestliže naše mysl z důvodu, který se nesprávně nazývá hospodárností, se neustále upíná na věci laciné, na laciný byt, na lacinou stravu a lacinou jízdu, vstupuje tím do myšlenkového proudu levných věcí, do myšlenkového proudu otroctví a lidí bázlivých. Naše životní názory a naše plány budou vtaženy do tohoto vlivu a budou jím znehodnoceny. Tento vliv ochromuje odhodlanost a podnikavost naznačenou ve starém pořekadle: „Kdo se ničeho neodváží, nic nezíská.“

Když jste pohříženi do tohoto proudu, a když jej necháte na sebe stále působit, bude to ihned pocítěno, jakmile vstoupíte do společnosti lidí bohatých a způsobí to, že se vám vyhnou. Oni ve vás pocítí nedostatek onoho elementu, který jim přináší poměrný úspěch. Působí to jako překážka, která zamezuje přítok jejich sympatie k vám. Sympatie je v obchodě velmi důležitým činitelem. Přes soutěž a vzájemnou opozici poutá přece jistý proud myšlenek sympatických k sobě lidí nejšťastnější.

Mánie po lacinosti spočívá v myšlenkovém proudu strachu a nezdaru a myšlenkový proud odhodlanosti, úspěchu a postupu se nikdy nesmísí a také k sobě nepřivádí lidi, kteří jsou v prvním nebo druhém proudu myšlenek. Tací lidé stojí proti sobě a mezi oběma třídami duší je vystavěna překážka neproniknutelnější než kamenná zeď.

Žijte neustále jen v jediné myšlence, v nějaké „reformě“ a postoupíte do myšlenkového proudu všech jiných lidí, kteří onu myšlenku provádějí až do výstřednosti. Není žádné „reformy“, která by nemohla jít příliš daleko. A vina z takových extrémů padá na ty, kdo reformu hnali tak daleko. Svádí to mysl, úsudek a rozum na jednu stranu. Rodí to fanatiky, pobožníky, šílenky a bláznů, ať již idea reformy se týká umění nebo vědy nebo nějakého hnutí. Ale vždycky to spojuje extrémisty všech národů v tomto řádu a proudu myšlenek a nezáleží na tom, v čem jsou specialisty. Tací lidé končí obvykle tím, že zuřivě nenávidí vše, co s nimi nesouhlasí, a v této nenávisti vyčerpávají svoje síly a roztrhají se sami na kusy. Na druhé, bezpečné straně je denní volání k Nejvyššímu Duchu o myšlenkový proud moudrosti.

Když voláme více o tuto moudrost, pak naše reformy a organizace „k dobru celku“ nevběhnou do vnitřních sporů skoro tak rychle, jako byly založeny. Ale jak jsou tyto organizace řízeny teď, vyplývá z toho, že myšlenkový proud nenávisti a nepřátelství proti utiskovateli je připouštěn hned při jejich založení. A již tato síla rodí spory a nesrovnalosti mezi jednotlivými členy. Je to síla, která místo, aby stavěla, boří. Je to asi tak, jako kdybychom oheň, který má vyvozovati páru pod kotlem, vzali a rozházeli jej po budově. Když se lidé setkávají a rozmlouvají spolu o zločiny, kterou mají k jiným lidem, přitahují tím k sobě desateronásobnou sílu škodlivých myšlenkových proudů. Děje se tak proto, že čím více lidských duší se sejde k jistému účelu, tím více síly ve prospěch onoho účelu přitáhnou. Myšlenkový proud, přivábený těmito věčnými mrzouty, buditeli skandálů a žalujícími, poškodí jejich těla. To proto, že každá myšlenka, podržovaná nejvíce v mysli, zhmotní se také nejvíce do těla. Jestliže neustále myslíme a mluvíme o lidských nedokonalostech, vábíme k sobě tento myšlenkový proud a vtělujeme do sebe právě tyto nedokonalosti.

Řekli jsme, že „hovor přináší sílu“ a že čím více je lidí, kteří k sobě hovoří v sympatii, tím větší množství je síly, obsažené v myšlenkovém proudu, probuzeném a přitaženém k dobru nebo ke zlu. Skupina klepen, které hovoří o chybách nepřítomných, uvádí bezděčně do pohybu zákon, který má pro ně děsné následky.

Klepaření je čarování. V každé ostudě je obsaženo jakési potěšení a vynášení chyb našeho přítele nebo souseda nebo nepřítele rovná se skoro opojení šampaňským. Ale nakonec platíme za tyto radosti velmi drazé.

Kdyby jenom dva lidé se scházeli v pravidelných přestávkách, aby hovořili o zdraví, síle a moci Ducha, a to ve stejné době, aby otvírali svoje duše tak, aby mohli přijímat od

Nejvyššího nejlepší myšlenku, pokud se týká způsobů a prostředků k zajištění si pozhánání, pak by k sobě vábily myšlenkový proud tohoto obsahu. - Kdyby tyto dvě osoby, nebo kdyby jich bylo více, udržovaly tyto rozhovory o těchto předmětech v pravidelné době na jednom místě, a kdyby je to těšilo a činily by to bez donucení nebo nabádání, kdyby mohly takto rozmlouvat bez hádek a zahajovat tyto hovory bez předsudků a když by nedopustily, aby ani stín nějakého klepu nebo pomluvy o jiných lidech vnikl do jejich hovoru, byly by naplněny úžasem na konci roku nad blahodárnými vlivy, jež by se dostavily na jejich duši i těle. Když by totéž činili a scházeli se s tichou žádostí k Nejvyššímu, aby obdržely nejlepší myšlenky, přitáhly by k sobě proud životodárné síly.

Nechť raději dva lidé takto počnou, než aby jich bylo více. Vždyť nelze snadno najít ani dvou lidí, kteří by spolu vhodně souhlasili a harmonizovali, aby mohli dosáhnout žádoucích výsledků. Touha po takových schůzkách musí být samovolná, neboť každá jiná pohnutka by zamezila příchodu nejvyšších myšlenkových proudů, přinášejících dobro.

Ovšem čím více myslí pracuje stejným směrem, tím rychleji se dostavuje žádoucí výsledek.

Opravdový kazatel vábí k sobě svým úsilím proud myšlenek, který pak zase vysílá na svoje posluchačstvo a uvádí je v rozehvěnění. Stejně si počíná inspirovaný herec nebo herečka. Nejprve k sobě přitáhnou vyšší a mocnější myšlenkový element, který pak jimi protéká a působí na obecnost.

Jestliže se příliš zabýváš svými vlastními chybami, přitáhneš k sobě podle téhož zákona více a více souhlasného myšlenkového proudu, čímž svoje chyby zvětšíš. Je již dost na tom, že svoje chyby poznáváš. Neříkej si neustále: „Jsem slabý, nebo zbabělý, nebo ve špatné náladě, nebo neopatrný.“ Přitahuj k sobě raději myšlenkové proudy síly, odhodlanosti, rozvahy, opatrnosti a všech ostatních dobrých vlastností. Udržuj v mysli představy těchto vlastností a ony do tebe vstoupí a budou tvojí součástí.

Někdy jste byli zaujati, zahloubáni a snad i rozmrzeni po několik dnů myšlenkou na nějaký oblek, který jste si chtěli koupit, na střih, barvu a tvar oděvu, na vybraný klobouk nebo kravatu, až jste v mysli neměli nic jiného než šaty, klobouky, kravaty a jiné takové životní potřeby. Nemohli jste se snad rozhodnout, co máte koupit a tak jste byli zmítáni duševně po několik dnů na vlnách nerozhodnosti. Tím jste vstoupili do myšlenkového proudu tisíců jiných lidí, kteří jsou věčně v této duševní náladě.

Nejjistější způsob pro mladou ženu, aby se stala ošklivou, je, když bude nespokojená, mrzutá, hněvivá, když si bude na jiné stěžovat a když jim bude závidět. V těchto duševních stavech přitahuje k sobě neviditelnou substanci myšlenek, která působí na tělo a poškozuje je. Ničí pleť, vytváří na obličejí vrásky a nečistotu, zahrocuje nos a mění mladistvou tvář velmi záhy v obličej zestárlý.

Nechci zde moralizovat a napomínat: „Nesmíte činit to a to.“ Je to prostě příčina a výsledek. - Vložte obličej do ohně a bude znetvořený a popálený, poněvadž naň bude působit živel ohně. - A vložte svoji mysl do ohně zlovůle, závisti nebo žárlivosti, a bude taktéž znetvořena a popálena, poněvadž na ni bude působit element právě tak skutečný jako oheň, ačkoliv neviditelný.

Veškeré věci zlé a nedokonalé, jako nepříjemné rysy v povaze jistých lidí - věci, které jsou nepříjemné na pohled, o nichž i neradi slýcháme, měly by být vypuzeny pokud možno nejrychleji z vašich myslí. Jinak - a zvláště, když se jimi budeme v mysli zabývat - přitáhnou svůj myšlenkový proud. Pak se z nich stanou trvalé duševní obrazy a ty se záhy zhmotní v souhlasné tvary fyzické. Když budeme stále myslet na někoho, kdo se dopouští něčeho zlého, budeme brzy nakloněni činit sami totéž.

Proto se snažme vstoupit s pomocí Nejvyšší Moci do myšlenkového proudu všech věcí zdravých, přirozených, silných a krásných. Hleďme se vyhnout všem myšlenkám na nemoc, utrpení, znetvoření a vady. Pole s vlnícím se obilím nebo válející se mořský příboj jsou

lepšími věcmi k pozorování než hrůzy železničního neštěstí. Ani netušíme, jak velice jsme tísněni tělesně i duševně nepřetržitou hostinou hrůz, kterou nám připravuje denní tisk. Když ony věci čteme, vyvoláváme tím myšlenkový proud, naplněný věcmi a obrazy hrůz a utrpení. Tímto způsobem se uvádíme do styku se všemi ostatními churavými a nezdravými dušemi, které žijí v tomto proudu. A to nevede k životu, nýbrž k nemoci a smrti. Ani vy, ani kdokoliv jiný nemá nic z toho, když zví o každém ohni, výbuchu, vraždě, krádeži nebo jiném zločinu, které vypočítávají noviny každého dne.

Čteme-li knihy, psané posměšnými, cynickými lidmi, kteří vidí pouze chyby jiných, poněvadž jsou sami duševně znetvořeni, a nakonec nemohou nikdy vidět ani špetku dobra, uvádíme se s nimi do téhož myšlenkového proudu, který je nezdravý a jsme s ním za jedno. Šíp, jehož hrot je udělán z posměchu a zlovůle, působí nejsmrtelněji na toho, kdo jej vyslal. Jinými slovy, člověk, který stále vyvolává a pěstuje tento myšlenkový proud, vyvolává tím a zve k sobě neklid, nemoc a neštěstí, kteréžto věci ho zcela jistě potkají a jestliže budeme přílišně vnikati do jeho myšlenek, pozveme si tím výsledky podobné.

Můžete být ve svých zvycích pečliví, čistí a pořádní a ve své práci přesní a dochvilní, ale přece jen, budete-li se stýkat s lidmi lenivými a nepořádnými, přesvědčíte se, že máte najednou v sobě sklon být také nepořádnými a lenivými a bude vám obtížno zbavit se toho a být zase jako dříve, totiž pořádnými, přesnými a čistými. Stalo se to proto, že jste nejen přijali nedbalé myšlenky, nebo mysl netrpělivou, která nemůže nic vykonat s klidem, nýbrž, že část oné duše, kterou jste do sebe vstřebali, působí ve vás jako magnet a přitahuje k vám sobě podobný myšlenkový proud. Když nějakou nemoc známe, je již napolo vyléčena. Nezapomínejte, když jste ve špatné duševní náladě, že na vás působí myšlenkový proud oné nepříjemné duševní nálady. Mějte na paměti, že v té chvíli jste v jakémsi elektrickém spojení s mnoha churavými a nemocnými dušemi, které vesměs vytvářejí a vzájemně si posílají nepříjemné myšlenky. Pak je však nutno, abyste se modlili nebo žádali o pomoc, abyste mohli vystoupit z proudu oněch zlých myšlenek. Svým vlastním osobním přičiněním toho nemůžete docílit. Musíte žádat Nejvyšší Moc, aby onen proud od vás odvrátila.

Myšlenky věcí radostných, veselých a svěžích můžeme k sobě přitahovat vždy více a více. Život má být naplněn hrou. Neustálá vážnost je pouze o jediný stupeň vzdálena od mrzutosti a trudnomyslnosti. Tisíce lidí žije teď příliš v myšlenkových proudech vážnosti. Obličeje, na nichž lze pozorovat výraz usměvavý, jsou velmi vzácné. Někteří lidé se vůbec nikdy nesmějí. Někteří zapomněli, jak se usmívat a skutečně je bolí, když by se měli usmát nebo když vidí smát se jiné. Nemoc a churavost jsou povzbuzovány k vyšší a vyšší činnosti touto všeobecnou vážnou duševní náladou. Zvyk neustále posiluje představy o nemocích, které mohou být zpočátku jen zcela nepatrné. Ale lidé si tak navykají na tento myšlenkový proud, že z malého neduhu v některé části těla vznikají nejbolestnější nemoci.

Mnoho hmotných věcí nám může pomáhat při odvrácení jistých myšlenkových proudů, jež na nás působí. Možná, že máš denně řadu nepříjemných symptomů. Zdá se, že přicházejí jako pomocníci v běhu všedního života. Zdá se, že je vyvolává snídaně, nábytek, hovor, ba i osoby, které jsou ve tvém nejbližším okolí. Cestování je někdy nadobro zapudí. Pohled na jiné okolí odvrací tento myšlenkový proud. Hmotné léky mohou mít na čas tentýž účinek. A podobně také nějaká náhlá změna v zaměstnání. Ale vše to je pomocí druhořadou v porovnání s Nejvyšší Mocí.

Myšlenkový proud strachu je všude. Celé lidstvo se něčeho obává - nemoci, smrti, ztráty jmění, ztráty přátel a příbuzných a vůbec nějakých ztrát. Každý má nějaký oblíbený „strach“. A tento pocit se týká často nejtriviálnějších věcí v životě. Ulice je plná lidí, kteří, nebojí-li se něčeho jiného, mají strach, že zmeškají vlak apod. Čím jsi citlivější myšlenkovým dojmem, tím budeš mít větší sklon být zasažen tímto myšlenkovým proudem strachu, dokud tvůj duch, stálou žádostí k Nejvyšší Moci, si nevytvoří brnění z myšlenek pozitivních proti tomuto proudu, z myšlenek, které mu nedovolí k tobě přistoupit. Můžeš počít s vytvářením

takového brnění, když si řekneš, kdykoliv pocítíš vliv nahoře zmíněný nebo kdykoliv se ocitneš v nepříjemné náladě: „Nechci přijímat této myšlenky a duševního stavu, který na mne vrhá a jenž působí na moje tělo.“ Tak počneš odvracet proud zlých myšlenek. Každý z nás má nějaký navyklý strach - někteří se bojí nemoci, kterou nikdy nepoznali, ale které se vždy báli - a jiní mají zase strach, že něco ztratí.

Nějaká maličkost, třeba slovo nebo věta, vyslovená někým jiným, uvede jim na mysl tento navyklý strach. Jejich mysl, podle dlouhého zvyku se okamžitě obrátí k tomuto strachu. Okamžitě se otevře a celá spousta myšlenek a proudů se přizene a počne působit. Působí pak a rozechvívá onu zvláštní strunu vaší povahy, která po léta se ozývala k vaší obvyklé slabosti.

Potom je nějak nepříjemně zasaženo tělo. Jsou tisíce a tisíce různých známek. Tělo může zeslábnout a chvěje se. Může nastat ztráta chuti k jídlu, chvění, suchý jazyk, nepříjemná chuť v ústech, slabost v údech, obtíže, když máte soustřeďovat mysl na svoji práci a mnoho jiných nepříjemných pocitů. Ve většině těchto případů je to špatné ovzduší nebo myšlenkový proud, který působí na naši mysl, a není to špatná hmotná atmosféra, jak si představujeme.

Je ovšem nesporné, že ovzduší, naplněné výpachy z rozkládajících se látek rostlinných a zvířecích bude na mnohé lidi nepříjemně působit. Ale přece jsou mnozí lidé, kteří žijí po léta uprostřed stojatých rybníků a bažin a přece nikdy neměli malárii. Jiní, kteří žili daleko od takových míst, ve vysoko položených a suchých krajinách, onemocnili přesto malárií. Byli postiženi myšlenkovým proudem strachu. - Ubytujte se v domě, kde byla nedávno nějaká panika, nebo kde vládl strach - třeba jste o tom nic nevěděli. V den před tím jste byli zdraví a silní. Ráno však vstanete a brzy pocítíte, že na vás působí celá řada nepříjemných pocitů - poněvadž ono místo nebo dům je nasycen myšlenkovým elementem strachu. Vyvolejte v některé vesnici, ve městě nebo krajině, strach před epidemií nebo katastrofou a stovky citlivějších lidí, kteří se nebudou oné epidemie nebo katastrofy bát, pocítí přece jen nepříjemný vliv. Onen myšlenkový proud bude na ně působit - u každého podle jeho zvláštní „slabé stránky“. Někáký fanatik předpovídá velkou katastrofu. Časopisy, které se honí za senzací, chopí se této věci, rozšíří ji, ale přesto, že se jí posmívají, přece o ni píší. Tím bude způsobeno, že mnoho lidí na to bude myslet a také o tom mluvit. Čím více bude o tom řeči, tím více škodlivých sil bude probuzeno. Výsledkem bude, že tisíce lidí pocítí nepříjemné účinky, jeden tak a jiný zase jinak, poněvadž celá ta spousta strachu bude na ně vypuštěna, ba někteří tím budou zabiti. Nejsouce si naprosto vědomi příčiny, otevrou tomu více a více svoje duše, budou se tím potají zabývat, nebudou proti tomu vyvinovat odporující myšlenky, až konečně jejich duše, nejsouc schopna unést takového břemene, přetrhne pouto, které ji spojuje s tělem.

Čím jste citlivější na myšlenky kolem sebe, tím jimi budete více ovládnuti, tím více na vás budou působit. Ale můžete svoji mysl vycvičit, aby se před takovými myšlenkami zavřela. Postupně se můžete vycvičit tak, že uzavřete pevně svoje dveře před slabostí a necháte otevřeny jenom ty, jimiž budete dostávat sílu. Docílíte toho, když budete pěstovat v sobě náladu, ve které si přitahujete a podržujete myšlenky, vycházející z Boha nebo Nejvyšší dobré Síly.

Citlivost vůči dojmům nebo schopnost přijímat myšlenky, je pramenem buď síly nebo také slabosti. Lidé senzitivní, jemně ladění a vysoce vyvinutí, jak se s nimi setkáváme dnes velmi často, mívají nejslabší těla, poněvadž z nevědomosti k sobě neustále vábí některé z těchto zlých proudů, aniž vědí nejmenšího o jejich existenci nebo o prostředcích, jak by je mohli zahnat. Nevědí stejně, jak se lze proti těmto proudům chránit, ani jak se jim lidé vystavují. Nevhodná osobní společnost je jedním z předních pramenů tohoto vydávání se v nebezpečí.

Jemnější ženský organismus je citlivější ke každému odstínu a paprsku myšlenky, ať je dobrá nebo špatná. Muži, kteří jsou často zahloubáni do své práce, vyvozuji na čas jistou pozitivnost, která proudy strachu zapuzuje. Ale tato pozitivnost nemůže trvat stále.

Proto ženy trpívají v soukromí svých domácností tisícekrát více, než si muži uvědomují. Průměrný člověk tomu říká „ženské vrtochy“ a diví se, proč je žena tak „nervózní“, plná chorobných záchvatů a různých „libůstek“ - proč je stále „churavá“.

Jakmile počnete spoléhat na Nekonečného Ducha, který vám poskytne sílu a vyvede vás ze všech těchto zlých vlivů, obdržíte také od téhož Ducha mnoho pomoci ve světě hmotném. Onen Duch vám vnukne léky a potravu a okolí a změny, a sice nejen, aby vám pomohl na čas, nýbrž navždy, takže, když budete vyléčeni, tak nadobro. Nějaký veselý, nadšený a plný nadějeplný duch (a žádný duch není veselý nadšený a plný naděje, když není Nekonečnu bližší než ten, jenž je stísněný, zakyslý a truchlivý), ať je to již duch vašeho lékaře nebo přítele, vám pomůže, abyste se dostali z onoho škodlivého myšlenkového proudu. Považujte takovou pomoc za seslání od Nekonečna. Ale nekládejte celou svoji důvěru v onoho člověka. Vložte celou svoji důvěru na Nejvyšší Moc, která vám onoho člověka seslala jako dočasnou pomoc nebo berlu, pokud vaše duchovní údy nebudou dosti silné, aby vás mohly nésti.

Čím lépe a více vstoupíš do myšlenkového proudu, jenž vychází z Nekonečného Ducha, čím více se budeš přetvořovat v součástku onoho Ducha (právě tak, jako můžeš být částí každého nízkého, nezdravého a škodlivého ducha, když se otevřeš jeho myšlenkovému proudu), tím rychleji budeš osvěžen a tělesně i duševně obnoven. Budeš se pak neustále měnit v bytost novou. Přeměny, směřující k lepšímu, budou přicházet stále rychleji. Tvoje síla se zvětší a ty uvidíš, jaké ti přivodí výsledky. Ponenáhlu zmizí u tebe veškerý tvůj strach, poněvadž se ti budou množit důkazy, že jakmile jsi v myšlenkovém proudu Nekonečného Dobra, není se čeho bát. Budeš poznávat stále jasněji, že existuje jistá velká síla a moc, která se o tebe stará. Budeš pln úžasu a podivení, když poznáš, že když tvoje mysl je obrácena správným směrem, přicházejí ti veškeré hmotné věci po zcela nepatrné hmotné nebo zevní námaze. Pak se budeš divit, proč se lidé tak namáhají a dřou, proč zápasí a proč se doslova utmácejí k smrti, když takovým přepínáním námahy od sebe zapuzují dokonalé zdraví, štěstí a veškeré hmotné úspěchy. Když budeš žádat o nejvyšší dobro, přesvědčíš se, že nabýváš mnohem větší síly, než jsi kdy snil.

Přesvědčíš se, že skutečný život, který je teď určen jen několika málo lidem, ale za to mnohým v budoucnosti, je oslňujícím snem - bude to trvalé poznání, že je štěstím žít - bude to radost a spokojenost bezmezná - přecházení z radosti do radosti a z velkého blaha k většímu. Shledáš, když vstoupíš dále do proudů nekonečného ducha, že není od tebe vyžadována namáhavá práce, nýbrž když se vzdáš v důvěře tomuto proudu, a necháš se jím nést, kam bude chtít, obdržíš veškeré potřebné věci.

Když vstupuješ do pravého proudu myšlenek, může se stát, že po nějakou dobu pocítíš více než jindy duševní i tělesnou nejistotu. Děje se tak proto, že nový element, který na tebe působí, činí tě citlivějším pro přítomnost zla. Nové vyhání staré. Nový myšlenkový proud hledá a nalézá ve tvé mysli každou malou chybu, která dříve byla nepozorována a zapuzuje ji. Tím vzniká zápas a duše i tělo jsou na nějakou dobu nepříjemně dotčeny. Je to jako když čistíte dům - proces, který obvykle probouzí velmi mnoho prachu a zdánlivého nepořádku. Nový duch, kterého k sobě voláš, čistí tvůj duchovní dům.

Síla myšlenkového proudu, který můžeš přivábit k sobě nebo k věcem, které může člověk tímto proudem vykonat, není nijak omezena. V budoucnosti přitáhnou k sobě někteří lidé takové množství vyšších myšlenkových vlastností, že pak budou provádět věci, které někteří nazvou zázraky. V této schopnosti lidského ducha přitahovat k sobě myšlenkový proud stále se lepšíci, pokud se týká jemnosti, síly a vlastnosti, spočívá tajemství toho, co je nazýváno magií.

Prentice Mulford

Prentice Mulford se narodil roku 1834 v Americe. Po dosti pestrém životě žurnalisty a redigování několika časopisů odešel do Evropy, aby přednášel o Kalifornii, kterou poznal osobně velmi zblízka, poněvadž zde jednu dobu žil jako zlatokop. Zemřel 27.5.1891.

Roku 1886 začal v New Jersey psát své knihy pod titulem „Vaše síly a jak jich máte používat“. Jeho knihovna měla již od počátku ohromný úspěch. V Americe vyšly jeho spisy ve mnohých vydáních a také v Anglii byly znovu a znovu vydávány. U nás vyšly Mulfordovy spisy za první republiky v překladu Karla Weinfurtera, a to 8 svazků Dar Ducha a Zlozvyk umírání.

Mulford učí, že myšlenka je zvláštní neodolatelnou silou, které člověk dosud nedovedl požit správným způsobem. Mulford se nikde nepouští do nějakých metafyzických rozkladů - on jenom konstatuje a tvrdí, že v myšlenkovém světě platí podobné zákony jako ve světě hmotném.

Jeho první poučka je, že myšlenky jsou skutečnými silami, tak jako elektřina, magnetismus apod. Proto nazývá myšlenky „věcmi“. Svoje čtenáře hledí vést k přesvědčení, že myšlenky jsou, stejně jako všechny síly fyzické, prospěšné a neprospěšné. Z toho vyplývá, že myšlenkami si člověk může právě tak prospět jako si škodit.

Mulford uvádí mnoho příkladů o působení myšlenek na lidské tělo a hlavně na jeho zdraví.

Dalším podstatným elementem Mulfordova učení je poučka, že jako ve světě hmotném, tak i ve světě myšlenek, stejně přitahuje stejné.

Z toho vyplývají další dedukce, jako že myšlenky na nemoc přitahuje skutečné onemocnění apod.

Z předešlého vyplývá, že ten, kdo neustále a beze všech obav myslí jenom na zdraví a zdar a úspěch ve všem, ovšem tak, aby nikomu v ničem neublížil, nabývá všech těchto statků podle zákona přitažlivosti myšlenek.

Při tom se ovšem čtenář nesmí domnívat, že pouhými myšlenkami by si dovedl přitáhnout vaky zlata a domy a neochvějně zdraví. Mulford není takovým pošetilcem, aby něco takového tvrdil. Ale praví, potřebuješ-li něco, přitahuj svoji myšlenkou potřebné, ale neskládej ruce do klína a chop se každé příležitosti, která se ti naskytne, abys potřebného dosáhl. Tvoje myšlenka ti přinese právě onu příležitost k dosažení cíle, ale pak bude záležet na tobě, zdali se oné příležitosti včas a správně chopíš !

Kdo chce nabýti nové radosti ze života a kdo chce vidět v naší šedé skutečnosti trochu pravého jasu, nechť čte Mulfordovy spisy a oběho se mu dostane v míře netušené !

Osobní vliv a úspěch

Karel Weinfurter

Na počátku osmdesátých let minulého století vnikly do západních zemí z východu zvláštní nauky, známé tam již od pradávných dob. Je to učení, týkající se existence jistých sil, které jsou až dosud vědeckému světu neznámé (nebo jsou jím popírané), ale které přes to existují, pokud stojí svět, jak v člověku, tak i ve vesmíru. Těchto nauk povšimla si nejdříve Amerika, poněvadž jsou tam lidé prakticky vyspělejší a každý je nucen napínati co nejvíce svoje schopnosti a použití všech prostředků, aby získal úspěch a udržel se na úrovni vhodné ke svému životu. Američané si všimli, že východní metody vedou **skutečně** ke slibovaným úspěchům a počali je ihned používat a šířit je mnohými spisy.

Síly, o nichž mluvíme, jsou tzv. síly psychické, jinak magické nebo okultní (skryté) a metody, které učí jak je probouzet a potom ovládat, slují „amerikanismem“ nebo „naukou o osobním vlivu“ a také „Novou myšlenkou“.

Lidský úspěch a neúspěch, zdraví a nemoc, zkrátka dobro a zlo v lidském životě se dostávají vždy pod vlivem jistých zákonů a není při tom tedy „náhoda“, což je slovo, jež má vysvětlovat lidem omezeného rozumu a vědění za oponu, kde se odehrávají **příčiny** oněch výsledků, které se objevují na naší hmotné úrovni.

Kdo chce dojít v čemkoliv úspěchu, zdraví, štěstí a spokojenosti, kdo chce zlepšit svoje životní postavení nebo zlepšit slabé rysy své povahy jako bázlivost, nedůvěru v sebe a k výsledkům své práce, musí si nejdříve uvědomit, že ve vesmíru a rovněž i v člověku od věci nejmenší k největší **ovládá vždycky síla jemnější sílu hrubší**. Nemůžeme zde rozvádět tuto věc příliš obšírně, ale podotýkáme, že je to zřejmé již ve fyzice a vůbec přírodních vědách, a poznamenáváme jen, že veškeré zákony, až dosud lidstvu známé ve fyzice, chemii atd., jsou jen nižšími oktávami zákonů, které vládou ve světech vyšších, obyčejným lidem neviditelných. Dále je třeba si uvědomit, že v něm (v člověku) jsou zastoupeny veškeré jemnější složky, které vybudovaly a řídí celý vesmír. Krátce člověk kromě hmotného těla se skládá ještě z tzv. těla astrálního, které je již neviditelné a které je pojítkem mezi organismem a duší, to jest oním principem, který v nás myslí a uvažuje a jenž je budovatelem celého našeho organismu.

Jádrem duše je pak nesmrtelná božská jiskra neboli duch, jenž je částí univerzálního božství, a proto je nesmrtelným. Lidský organismus vzniká **představou duše a promítá se** na hmotné úrovni přesně v té podobě, jak si jej **duše představovala**. Tím jsou dány základní zákony každému úspěchu, zdraví, spokojenosti a vlivu na tzv. osud. Lidé, kteří se domnívají, že jejich osud je nezměnitelný, vytvářejí již tím kolem sebe atmosféru nepropustnou všem zlepšujícím vlivům a zůstanou proto v oněch poměrech, ve kterých až dosud žili. Kdo však se odhodlá působit svojí myslí na ony vyšší, neviditelné světy příčin, odkud vycházejí veškeré vlivy, řídící osudy země, celých národů a všech jednotlivců, pozná záhy z vlastní zkušenosti, jak ohromnou silou je myšlenka, byla-li vyslána správným způsobem a oživena dostatečnou vůlí. Lidská myšlenka je věcí neviditelnou, ale je právě tak skutečná jako věci hmotné. Kdyby tomu tak nebylo, nemohly by býti myšlenky přenášeny z osoby na osobu, na každou vzdálenost, ba i na zvířata, kterýžto fakt byl uznán i vědou a nazývá se telepatie. Naše myšlenky, ať o tom víme či nevíme, šíří se z našeho mozku paprskovitě a zalétají do nesmírných dálek, aby odtud přitáhly myšlenky a síly **stejněho druhu**. **Myšlenky jsou totiž jako magnety. Přitahují k člověku to, čím jsou nabitý. Jestliže myslíme nebo udržujeme ve své představě myšlenky nadějně, rozhodně, radostně, silné, spravedlivé, vlídné a určité, přitáhneme k sobě stále větší množství těchto myšlenkových prvků. Jmenované druhy myšlenek náležejí k prvkům úspěchu. Každý člověk, který myslí s rozhodností na úspěch, spojí se neviditelnými silami myšlenek jako paprsky se všemi lidmi na světě, kteří mají úspěchy, kteří jsou silní, zdraví, dovední a rozhodní. Proudí jeho myšlenek spojí se s proudy myšlenek oněch lidí a vrátí se k němu posílněny a přinesou mu to, co si představoval, totiž úspěch.** Každá naše myšlenka vniká do tzv. úrovně astrální, tj. neviditelné říše, ve které jsou **zasévány** myšlenkové elementy všech lidí, aby tam vzklíčily a vyrostly a aby jejich ovoce objevilo se náhle na úrovni pozemské. Říše astrální je semenišťem lidských osudů. Proto lze působením na tuto říši osud změnit. Proto žádný člověk nezměnil svého osudu činy hmotnými, nýbrž vždycky a jedině svými myšlenkami, svými systematicky udržovanými a pěstěnými představami. Myšlenka je základní silou, je semenem, ze kterého musí v určité době vzniknout na zemi plod. Ale kdo myslí většinou ve svých volných chvílích na věci neúspěšné, na nesnáze, které zbavují odvahy, kdo se oddává jakékoliv špatné náladě, ten vysílá ze svého těla tyto myšlenkové prvky beznaděje, spojuje je s jinými, vysílanými

podobně smýšlejícími lidmi, a je pak k nim váben a stává se účastníkem jejich bídy a ničí tak svoje zdraví a štěstí.

Myšlenkové síly pohybují se v jistých jemných vlnách neboli vibracích, čímž vyvozují v duších jiných lidí podobné záchvěvy, tak jako když úderem na nějakou strunu probudíme ve druhém hudebním nástroji ohlasy souzvukné. Je to již zřejmé ze skutečnosti dávno známé, že mnohé vynálezy objevily se **zároveň** u několika lidí od sebe vzdálených a na sobě zcela nezávislých. Takové osoby přijaly bezděčně myšlenku svého vynálezu vzájemně od sebe nebo od jednoho z nich, jenž byl jejím jediným a pravým původcem. Proto se také nedoporučuje tomu, kdo má na mysli nějaký nový vynález nebo nějaký nový podnik, aby o něm přemýšlel a hloubal ve veřejných místnostech. Bude se to zdát mnohým absurdní a nepochopitelné, ale myšlenky jsou skutečnými silami, a nejen to - myšlenky podléhají skoro týmž zákonům jako jisté hmotné látky, např. jemně rozptýlené vůně.

Myšlenkové útvary z mozku vysílané zavěšují se na okolní předměty a ulpívají na nich a jestliže tedy sedíme např. v kavárně a myslíme na svoje tajné plány, tu nabíjíme okolní předměty svými představami a je možné, že někdo po nás přijde do téže místnosti a bezděčně vstřebá naše tajné představy do své duše a je-li v okolnostech příznivějších, může náš plán uskutečnit dříve než my. Naše myšlenky jsou dále podle svého druhu buď lehčí nebo těžší a také se podle své podstaty pohybují buď lenivě anebo rychlostí větší než blesk. Myšlenky trudné, stísnující, obsahu nešťastného, myšlenky nezdravé, hněvivé a vášnivé, jsou těžké a soustřeďují se proto skutečně na hlubokých a nízkých místech. Každý ví ze zkušenosti, že na výšinách, věžích a horách je lidská nálada zcela jiná nežli v roklicích, hlubokých slujích nebo sklepích.

Důležité je však vědět, že naše cíle, mají-li býti úspěšné a úspěch trvalý, **musí být založeny na právu a spravedlnosti**. Pak k sobě budeme přitahovat osoby i věci, které nám pomohou k dosažení toho, co si přejeme. Jestliže však naše myšlenky a přání nejsou založeny na právu a spravedlnosti, uvedeme přece ony tajné neviditelné síly v pohyb, avšak výsledky nebudou tak blahodárné, jako když naše myšlenka spočívá na nejvyšší představě spravedlnosti ke všem. Myšlenkové síly jako všechny síly vůbec pracují mechanicky, ať o nich víme nebo nevíme. Ale naše myšlenka vyslaná uvědoměle, s pocitem přesvědčení o pravdě těchto zákonů, je myšlenkou **oživenou** a má mnohem větší a rychlejší účinek. Nejmocnější však vliv na tyto myšlenkové síly má víra. Proto bylo napsáno, že víra hory přenáší - je to doslova pravda, neboť kdo by dovedl v sobě probudit víru tak obrovskou, dosáhl by toho. Byli a jsou lidé, kteří těmito silami vyvolali účinky mnohem větší, třebaže se nezdály tak zázračnými.

Ať tedy myslíme na cokoli a jakkoli, působíme tím vědomě nebo bezděčně na svůj zdar nebo nezdar.

To, co jsme až doposud pověděli, jsou základní zákony psychických sil osobního vlivu nebo tzv. Nové myšlenky. Důležité je dále vědět, že naše osobní styky s jinými lidmi mohou působiti blahodárně nebo ochromivě na naše úmysly a na náš úspěch. Jestliže rozmlouváme s někým o svých plánech a jestliže druhá osoba našim plánům nevěří nebo je podceňuje nebo má za to, že jsou nemožné, tu vysílá na nás bezděčně svoje myšlenkové proudy a oslabuje naši duševní činnost, náš vliv na žádoucí úspěchy. Jestliže však tato druhá osoba s námi souhlasí a radostně nás ve své duši podporuje svými myšlenkami a přeje nám úspěch, tu její myšlenky zesateronásobí náš vliv na úspěch a my tím snadněji dosáhneme blahodárného cíle, ať ve věcech hmotných nebo co se týče našeho zdraví, či ve věcech duševních. Nezapomínejme, že tyto síly působí úspěšně na vše, co si přejeme, ať je to zdraví, či obchod, či umění, které pěstujeme, nebo vědecké odvětví, jímž se zabýváme. Z toho je zřejmé, že se musíme střežit lidí, kteří nesouhlasí s těmito myšlenkovými zákony, lidí závistivých a zlých, a tím více ovšem lidí, o nichž víme, že jsou nám ve svých myslích nepřáteli. Právě přátelství a pravá láska jsou neocenitelnými poklady, jichž si nedovedeme ani dost vážít. Z téhož důvodu

tvořily se odedávna společnosti lidí stejně smýšlejících, společnosti veřejné i tajné, ať za účely politickými, obchodními či jinými. Lidé bezděčně tvořili a tvoří střediska a myšlenky z nich vysílané jsou ovšem pak ohromně mocnými magnety, přitahujícími bezpečně úspěchy žádoucí. Proti myšlenkám lidí nám nepřátelských, které nás doslova ochromují a ničí a otravují naše zdraví není jiné obrany, než opláceti denně takovým lidem myšlenkami dobrými, míruplnými, smírlivými a láskyplnými. Proto se doporučuje na Východě, aby každý alespoň jednou denně před spaním věnoval několik minut vysílání žehnajících myšlenek **všem** tvorům na všechny světové strany. Pamatujme, abychom se neukládali ke spánku v náladě rozrušené, hněvivé nebo malomyslné. Ve spánku totiž působí naše myšlenkové síly právě tak jako za bdění, ale v onom směru, jaký jim byl dán naší duší před usnutím. Usínejme v míru s celým světem a s myšlenkou na úspěch, a sice ve prospěch svůj **a všech našich bližních**. Tím se obrníme proti všem špatným vlivům a ulomíme také svým myšlenkám osten sobectví, které naše úspěchy by činilo nedokonalými.

Ve vesmíru vládne Nejvyšší Síla, která je oceánem moudrosti a nejvyššího rozumu. Tato síla odpovídá na naše nejskrytější myšlenky podle toho, jak je k ní vysíláme. A jestliže se neuzavíráme těmto vlivům myšlenkami nízkého druhu, obdržíme od této síly vše dobré, a sice v **nejlepším** pro nás tvaru. Když o něco žádáme, nepředstavujme si tyto věci se všemi podrobnostmi, nýbrž jen v celkových obrysech. Žádáme-li například, aby se zlepšilo naše životní postavení, nechťjme přímo dojítí určitého místa v to m či onom obchodním domě, nýbrž přejme si jen „zlepšení svého dosavadního postavení“ podle svých schopností a podle svého vzdělání. Když si totiž představujeme určité místo, můžeme je obdržet, ale je také možno, že Nejvyšší Síla ví pro nás o postavení mnohem lepším, které nám ujde, když jsme si přitáhli silou myšlenek místo, které jsme si sami určili.

Žádejme především, abychom se setkali s **nejlepšími** lidmi, kteří mohou a dovedou s námi sympatizovati a podporovati naše plány na úspěch. Pak k nám přijdou přesně takové povahy, kterých nejvíce potřebujeme a jež nám mohou být **nejužitečnější**. Ale dbejme přo tom zásad poctivosti a šlechetnosti, neboť jinak k sobě přitáhneme lidi nepoctivé a nešlechetné - takové, jací jsme my sami, a úspěch se sice dostaví, ale nebude trvalý.

Velikou pákou k dosažení úspěchu je klidná mysl a neroztříštěná pozornost při myšlenkovém cvičení. K tomu jsou zase nezbytnými pomůckami mysl radostná a veselá. Kdo je povahy zarmoucené, nemůže mítí úspěchu, poněvadž k sobě neustále přitahuje elementy nezdaru a smutku. Naučme se na vše kolem sebe dívat s radostí. Radujme se z přírody, barev a světla, z uměleckých předmětů, na něž se choďme alespoň dívati, nemáme-li jich, radujme se z velikých, imponujících výsledků lidské práce, ale bez závisti k těm, kteří jich dosáhli. Závist je totiž nejedovatějším druhem myšlenky. Často jsem tázal lidí bledých, chorobného vzezření, lidí se žlutými a vpadlými lícemi, co je příčinou jejich nemocného vzhledu. Nedovedli mi odpovědět, ale přiměřenými otázkami jsem zvěděl, že buď někomu stále něco závidí nebo chovají k určitým lidem myšlenky nepřátelské. Radujme se nejvíce z přírodních zjevů a ze zvířat a rostlin. Nedovedeme-li v sobě probudit zájmu o tyto věci, žádejme o to a uvidíme, že zakrátko se dostaví. Radujme se i z pouhého života a nemysleme stále na to, že svět je bídný a špatný a že život nestojí za to, aby byl prožíván. Naše osobní štěstí záleží na stanovisku, z jakého se na svět a život díváme sami. Jsme-li nešťastní, pohlédněme vždycky dolů na lidi, kteří se nám často jen šťastnějšími zdají.

Praktické prostředky k dosažení osobního vlivu a úspěchu

Z předešlého vychází zřetelně najevo, že lidská myšlenka je nejmocnější silou na světě. Je mocnější blesku a mořského příboje, je mocnější vichřice, přesto, že její vliv je tak subtilní a jemný, že se nám zdá, že působí nepozorovatelně, anebo vůbec nepůsobí. Řekli jsme na počátku, že vždy jemnější ovládá hrubší. Myšlenka je silou nejjemnější a proto hravě ovládá všechnen hrubý svět. K tomu však, abychom dovedli použití této drahocenné síly, je

nutno mít určitou schopnost, totiž **soustředování**. Jsou lidé, kteří nedovedou ani jediné minuty mysliti na řadu určitě vymezených představ. Jejich mysl skáče a zbloudí okamžitě do jiných oblastí a odbočí z určitého okruhu. Takovým lidem je třeba určitého cviku, aby dovedli svoje myšlenky upoutati alespoň na krátkou dobu do vytčeného okruhu. Z počátku si určíme vždy ve stejnou hodinu a pokud možno na stejném místě, ráno nebo večer, pět minut, které věnujeme těmto psychickým cvičením neboli myšlenkové koncentraci. Jsme-li nemocni nebo obáváme-li se nemoci (každá obava je magnetem, který přitahuje to, čeho se obáváme), nebo žádáme-li o schopnost soustředovací, usedneme o samotě nebo ulehňeme na záda a opakujeme ve své mysli neustále asi následující větu: „Jsem úplně zdrav a můj tělesný stav se každého dne ve všech směrech lepší.“ **Nikdy** nemysleme způsobem negativním, jako: „Nejsem nemocen!“ Taková myšlenka nepůsobí dobře. Mysleme vždy pozitivně. Nebo, chceme-li dosáhnouti síly koncentrační, myslíme třeba: „Žádám o sílu soustředění a klid svých myšlenek.“ - „Dovedu se soustředovati na věci blahodárné a dobré.“ Velikou pomůckou při těchto cvičeních je **děkovati** za vše, oč žádáme, již předem, tak, jako by to již bylo dosaženo. Např.: „Děkuji za úplné a stálé zdraví.“ - „Děkuji za úspěch v tom či onom podniku.“ Když děkujeme, uvádíme se poněkud do stavu, ve kterém **věříme**, že je cíle dosaženo, a to právě je nejmohutnější podporou našich představ. Víra v uzdravení učinila již mnohého zdravým, ačkoliv se zdálo, že je zasvěcen smrti, a strach před nemocí usmrtil již na statisíce lidí.

Při těchto cvičeních nepřipouštějme, pokud je nám to možno, žádných jiných myšlenek, a hlavně **vytrvejme** a konejme tato cvičení v době, kterou jsme si určili, denně, za všech okolností. Jestliže jsme byli nějak vyrušeni, vykonáme toho dne toto cvičení později, ale **nevynecháme**. Naše mysl je nástrojem, na který většina lidí **neumí** hrát. Mysl lze přinutit k naprostému klidu, t.j. k onomu stavu, kdy nevznikají ani myšlenky ani představy, kromě jediné věci, kterou jsme si sami určili. Takové cvičení je ovšem nesmírně obtížné a je podmíněno obrovskou vůlí a vytrvalostí. Je to cvičení indických světců, kteří se nazývají jogínové, a vede ke sjednocení se s Nejvyšší Silou vesmírovou čili s Bohem. Naše cvičení naproti tomu, kdy myšlenky se mohou pohybovat v určitém okruhu, je mnohem snadnější a dovede je každý. Řekněme si, že musíme, že od toho závisí naše životní štěstí a děkujeme napřed za tuto sílu. Hlavní věcí je však vytrvalost, neboť tak jako při učení se hře na nějakém nástroji, tak i ovládání mysli se stupňuje dnem za dnem, a vždycky je snadnější. Kdo není zvyklý působiti svými myšlenkami magicky na astrální říši **příčinnou**, nemůže ihned očekávati, že se splní za týden nebo za čtrnáct dní jeho žádosti. Niterného klidu a zdraví lze dosáhnouti velmi rychle, ale uskutečnění větších hmotných změn trvá rok až dva roky. Dostaví se však s naprostou jistotou a pak ovšem cvičící obdrží obrovskou podporu ve svém přesvědčení a ve své víře. Při tomto soustředování nebo opakování určitých vět můžeme také začít tak, že si je opakujeme polohlasně, ale pak je opakujeme jenom v duchu.

Druhým činitelem, který podporuje naše soustředění, je rytmické pravidelné dýchání, poněkud hlubší než povrchní dýchání, jemuž si většina lidí navykla. Ve mnohých spisech se doporučuje dýchání pokud možno hluboké, ale takové dýchání je škodlivé organismu nezvyklému. Postačí dýchat tak, abychom pocítili vzduch až v nejdolejších partiích plic bez zadržování dechu, ale vdech a výdech necht' jsou ve **stejných intervalech**. Pravidelné dýchání je také indického původu. Jogičtí mistři objevili, že při soustředěné mysli na jednu věc zastavuje se dech sám sebou. O tom se můžeme přesvědčit, když na příklad ořezáváme tužku a chceme míti velice jemnou špičku. Nebo když na houslích chceme vzít velmi dlouhý tón a v jiných a jiných tisícerých případech. Za takových okolností, při zvýšené pozornosti, tajíme dech. Proto naopak zadržování dechu při plných plicích usnadňuje koncentraci. Není to však nutné, ale velice prospěšné je vdechovati tak zvanou pránickou sílu, která je obsažena ve vesmíru, ve všem, co jíme a co pijeme, ale hlavně ve slunci. Prána je životní silou a univerzálním principem a skutečnou podstatou všeho pohybu, veškeré energie, jež se projevuje v tíži, elektřině, pohybu hvězd a ve všech životních formách. Prána není podstaty

hmotné a podle jogického učení můžeme ji dýcháním hromadit ve svém těle, a sice, tím, že si představujeme při každém vdechnutí, jak pránu vdechujeme zároveň se vzduchem do sebe a jak vchází do naší sluneční pleteně (plexus solaris). Tato pleteně leží v dutině břišní ve výši žaludeční jamky, ale vzadu, vpravo a vlevo na obratlích. Je to nervová zauzlina, která se skládá z bílé a šedé hmoty nervové jako mozek. Do této sluneční pleteně strádáme tedy při cvičném dýchání pránu, kterou do sebe přijímáme a pak po deset až po patnáctinásobném vdechnutí můžeme při **vydechování** tuto pránu vést ze sluneční pleteně **svojí představou** do kterékoli části těla, anebo ji rozvádět do celého organismu. Poněvadž je to síla životodárná, pocítíme ihned velikou úlevu a posílení v onom orgánu, kam jsme ji vedli. Cvičení dýchací můžeme konat ve stoje, vsedě nebo vleže, páteř musí být rovně. Cvičení dýchací konejme vždy před cvičením koncentračním. Nabijme celé svoje tělo pránou a pak věnujme několik minut soustředování se na svoje ideály a na svoje plány a cíle. Mnoho lidí, propadlých alkoholismu, lidí nejslabší vůle, se uzdravilo tímto cvičením dýchacím a koncentračním.

V ostatních systémech doporučuje se ještě řada jiných prostředků k dosažení onoho stavu duševní polarity, kdy přitahujeme k sobě úspěch, zdraví a zlepšení svého osudu. my však uvádíme pouze tyto, poněvadž jsme se přesvědčili u velikého počtu osob, že jsou to způsoby nejprostší a že úplně postačují.

Jsme-li založeni nábožensky, tu je tím lépe pro nás, a rovněž jsme-li okultisty nebo spiritisty, neboť v takovém případě máme již jakési ponětí o neviditelných silách a mocích a naše představa v onom směru bude tedy snadnější. Člověk naprosto materialisticky založený, člověk beze všech vyšších ideálů nedovedl by ovšem na tomto poli zhora nic. Musil by nejdříve cvičit největší ze všech sil, totiž myšlenku a představu odvrátit od světa hmotného a namířit je jako magnet na svět neviditelný. Ale takových lidí, bohudík, mezi námi ani není, neboť materialisté, kterých ostatně neustále ubývá, a nevěrci, věří alespoň v určité ideály. To již postačí k úspěšné činnosti podle zásad „osobního vlivu nebo Nové myšlenky.“

Největším nepřítelem naší celé práce je ovšem pochybnost a nedůvěra ve vlastní sílu, nedůvěra v **účinnost** těchto metod. Sám Kristus pravil: „Víra tvá tě uzdravila.“ Sám Kristus přiznal, že nemocného neuzdravil On, nýbrž **jeho víra**. Je to důkazem, že již Kristus, tak jako všichni zasvěcenci před ním, znal dokonale tyto tajné zákony duševní činnosti a že jich také jistě používal.

Kdo by neznal, jsa nemocen, blahodárného účinku, jakmile se objeví lékař anebo jakmile přišel nějaký dobrý přítel s veselým úsměvem na tváři a s důvěřivým ujišťováním, že se brzy uzdravíme? Věda zná tyto vlivy a nazývá je autosugescí, ale je to zase pouhé slovo, které nevysvětluje naprosto nic z tajných a skrytých pochodů myšlenkových, jimiž se dějí přímo fyziologické změny v našem těle. Pravá příčina a dějový postup těchto sil nejsou člověku dosud známy. Vše to náleží a bude dlouho náležet do nejhlubších tajemství přírody a jsoucna, ale netřeba nám pátrati po pravé příčině a podstatě toho všeho - postačí vědět, že tyto síly existují a že je lze uvést v činnost a tím již se člověk stává zasvěcencem vyššího vědění než ostatní lidstvo a nabývá moci, tajné sice, ale tím účinnější.

Uvádíme alespoň několik příkladů ze soustavy Mulfordovy (Prentice Mulford, americký žurnalista a vynikající okultista), která je nejlepší, protože je původní. Podle jeho učení je myšlenková síla právě takovou realitou jako všechny síly fyzické, a proto je také třeba zacházeti s ní podobně tj. ekonomicky. Většina lidí maří svou myšlenkovou sílu nejen těkavým vysíláním zbytečných myšlenek, které se týkají nejrůznějších věcí na světě, ale zeslabují svou vlastní energii hlavně také tím, že přijímají nesčíslné **cizí** myšlenkové proudy, jež přeletují neustále jako hustá síť duševních (mentálních) paprsků vesmírem. Děje se tak všude, i když jsme na místech nejosamělejších. Ale ve volné přírodě jsme přece jen více izolováni od těchto cizích vlivů než ve městech.

Je tedy přední Mulfordovou poučkou **ovládat vlastní myšlenky** a představy, nenechat je šíleně přeskakovati z předmětu na předmět, nýbrž řídit je s vědomým cílem. To

je ovšem úkol pro Evropana na počátku téměř nemyslitelný a nemožný - ale po krátké denním cvičení se přesvědčíme, že je to možné, ačkoliv ne právě snadné - alespoň ne stejně snadné pro každého.

Velmi důležitou pomůckou při těchto cvičeních je pokud možno se nestýkati s lidmi, kteří o těchto zákonech duchovních nic nevědí nebo je popírají, a naopak se stýkati s lidmi, kteří je znají a řídí se jimi. Zkrátka, podle zákona přitažlivosti stejného ke stejnému, vyhledávejme společnost, která nám v těchto věcech vyhovuje a straňme se společnosti, jež je nám nesympatickou. Nic tak neotravuje a nezeslabuje naše duševní **skryté** schopnosti jako společnost lidí skeptických a materialisticky založených. Kdo se jí nevyhýbá, vydává se ve značné nebezpečí, že z ní bezděky navstřebá její nesprávné a zhoubné názory a odpyká to neúspěchem, nemocí a jinými škodami. Nutno připomenout, že je mnoho lidí velikých úspěchů hmotných, kteří nevědí sice o těchto zákonitostech teoreticky, ale přesto je prakticky provádějí. Daří se jim proto, i když jsou povahy neduchovní a materialistických názorů, poněvadž psychické síly pracují u každého stejně. Ale tací lidé nebudou přece jen mít úspěchů trvalých. Dříve nebo později nastane u nich reakce a oni poznají pozdě, že se dopouštěli určitých chyb, ačkoliv nevědí jakých. Tyto chyby vznikají jediné tím, že pracovali sobecky, totiž bez ohledu na svoje bližní. Kdo si přeje jakékoliv nejen pro sebe, ale i pro všechny své bližní, obdrží určitě to, oč žádal a obdrží to trvale.

Jakmile žádáme o tuto sílu duše, spojujeme se s vyšší říší duchovní, která je nevyčerpatelnou nádrží všeho dobra, a záhy se nám otevře jeden její průtok a pak se staneme jedním **z nástrojů Ducha, který skrze nás bude dávat všem**, jež jsou kolem nás. To je tajemství nejvyšších úspěchů, jež je také vyřčeno známým příslovím: „Přej a bude ti přáno!“

V příslovích vůbec jsou ukryty duchovní pravdy, právě tak jako v pohádkách, a oboje nebylo dosud nikým po této stránce probádáno a oceněno. V příslovích není moudrost lidová, jak se říkává, nýbrž moudrost **duchovní**. Jsou v nich ukryty pravdy magické a mystické. „Nemaluj čerta na zeď“, říká se a znamená to, že si nemáme představovati zlých a nepříjemných věcí, t.j. nemáme přitahovati takovými myšlenkami to, čeho se obáváme. Stejně význačné je např.: „Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá.“ Znamená to, že nepřátelské myšlenky proti komukoliv vracejí se podle zákona okultních sil k jejich vysílateli a stihnou ho tak jistě jako kámen, vržený na pružnou stěnu, jenž se odrazí a udeří nás. Kdo by použil těchto zásad u našich přísloví, nalezne jich spoustu, v nichž jsou skryté pověděny zákony, v tomto spisku líčené. Tyto zákony byly známy od dávných dob a uchovaly se jen v náboženských mystériích starých národů, v pohádkách a příslovích. Byly známy u všech národů starověkých a přenesly se k nám tradicí čili ústním podáním.

Rovněž i umělci, zejména básníci, psali a píší často o těchto zákonech bezděčně, poněvadž umělecká činnost je tvůrčí práce ducha a právě duch lidský, skrytý v našem podvědomí, je nejprřednějším a jediným znalcem těchto sil. Inspirací čili vnuknutím a ve chvílích nadšení, čili v době, kdy zevní smysly a hmotný mozek se na chvíli odvrátily od světa zevního, předvádí Duch část vyššího poznání na naši hmotnou úroveň. Umělci jsou pouze jeho prostředníky. Jejich výkony, jsou-li cenné, vznikly z podvědomí a nikoliv ze spekulace mozkové.

Ke konci je nutno zmínit se ještě o jedné veliké překážce našeho úspěchu. Je to **strach**. Celé lidstvo má před něčím strach, každý člověk má určité oblíbené obavy, které ho pronásledují buď stále nebo jen někdy a tento strach je brzdou k dosažení úspěchu a přitahuje mu nemoc, neštěstí, starosti, nesnáze - ba i smrt. Na ulicích vidíme lidi, jimž lze vyčíst z výrazu tváře, jak se obávají alespoň věcí nejtriviálnějších. Bojí se, že zmeškají vlak nebo tramvaj nebo že nestihnou svého nadřízeného. Jakmile počneme tvořiti myšlenkové brnění proti takovým vlivům, pocítíme záhy, že naše mysl se uklidňuje a že onen tísnivý pocit obavy pomalu, ale jistě mizí. Říkejme si jen v duchu: „Nechci přijímati těchto myšlenek ani onoho stavu, který se mi tím vtírá do duše a jenž působí na moje tělo.“ Nutno totiž věděti, že strach

oslabuje náš organismus proti škodlivým vlivům, a sice nejen psychickým, nýbrž i hmotným. Jakmile uslyšíme nebo přečteme nějakou větu, která je ve spojení s naším oblíbeným strachem, pocítíme ihned, že se uvnitř chvějeme. Může tím vzniknout ztráta chuti k jídlu, slabost v údech, ospalost a zmalátnělost. Ve většině těchto případů nejsou tyto pocity probuzeny špatným ovzduším hmotným, nýbrž špatným myšlenkovým proudem, kterým jsme byli zasaženi.

V takových chvílích se stává naše tělo otevřenými dveřmi pro všechny druhy nemocí, zejména nemocí nakažlivých. Toto tvrzení se mnohému bude zdát nadsázkou, ale přesto je pravdivé a lékařská věda sama mluví o určité dispozici našeho těla k nemocem.

Myšlenky jsou podle nejnovějšího okultního zkoumání hmotnými výrony a každá naše duševní nálada vytváří v těle i mimo tělo (v tzv. auře) určité blahodárné nebo zase jedovaté látky. Důkazem toho jsou onemocnění nebo i úmrtí z leknutí, otravy kojenců mateřským mlékem, když se před kojením matka rozčílila, vadnutí květin v rukou žen v době menstruace atd. Všechny tyto úkazy věda sice zná, ale nedovede je vysvětlit, poněvadž dosud nepřistoupila ke zkoumání jemných sil psychických.

Že nám strach přináší neúspěch, právě tak jako nemoc, je jasné, a proto odpírejme ze všech sil tomuto velikému nepříteli a žádejme Nejvyšší Sílu o mysl odhodlanou, nebojácnou a statečnou. Ale vždy pozitivně! Tedy nikoliv větou: „Nechci mít strach!“, nýbrž „Chci být odhodlaný!“

Krišnamurti

(z knihy Mystik a učitel František Drtikol od Karla Funka, str.250)

Myslet špatně nebo mluvit špatně o někom jest zrušením bratrství a zákona lásky. V každém z nás existuje zlo i dobro a my můžeme svým myšlením i jednáním šířit toto dobro a zmenšovat zlo.

Vrháme-li špatné a zlé myšlenky na jiné, pášeme tím trojí nespravedlnost. Předně vysíláme zlé myšlenky do svého okolí a světa a tím právě šíříme a zvětšujeme smutek a neštěstí ve světě, kdežto vysílající myšlenky dobré, mohli bychom život obohatit krásou, souladem a láskou.

Za druhé - je-li osoba, o které zle a špatně myslíme, skutečně takovou, pak těmi myšlenkami a slovy ji posilujeme ve zlém místo abychom ji polepšovali, jak jest naší povinností. Pakli ona osoba takovou není, jak o ní smýšlíme a ji si představujeme, tu se velmi často stává, že naše zlé myšlenky a působení svádí onu osobu ještě nedokonalou k činům, které jsme jí v myšlenkách připisovali.

A za třetí - těmito svými špatnými myšlenkami, slovy a jednáním krmíme svou vlastní bytost a tím omezujeme a utiskujeme své vlastní dobré tvořivé myšlenky, ztěžujeme svůj pokrok a snižujeme svou bytost.

Pamatujme, že vyslané myšlenky zla vábí na sebe zlé duchy, zlé záchvěvy a zlé vlivy, jimž je tak cesta k nám otevřena.

Jak hrozné následky mají zlé myšlenky, slova a činy, nedovedeme si ani dost uvážit a ještě méně si dovedeme představit tresty, které dle zákona odplaty stíhají toho, kdo zlo vysílá.

Jest to povaha ošklivá a nejhorší činnost lidská šířit zlo, zlé vlivy a záchvěvy, které pak od nás i okolo nás obíhají a otravují vzduch i život náš i okolí a plní svět nespravedlností, nepořádkem, zlem a trápením...

Vynasnaž se, abys uskutečnil ideál soucitu a lásky. Ovládej svou mysl, slova a činy. Nemysli, nemluv a nejednej špatně ani jinak neužitečně a taková činnost a pozornost usnadní ti překonání nepřijemností láskou a soucitem ve službách lidskosti.